

ת"ד 2412/08/14 - מדינת ישראל נגד אלישע רוימי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

27 מאי 2015

ת"ד 2412-08-14 מדינת ישראל נ' רוימי
בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

ע"י ב"כ עו"ד לאה נחום

נגד

אלישע רוימי

באמצעות ב"כ עו"ד מיכל קפלן

מטעם הסנגוריה הציבורית

הכרעת דין

1. הנאשם עומד לדין בגין עבירות של סטיה מנתיב נסיעה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לחבלה של ממש לאדם.

2. למקרא כתב האישום עולה כי הנאשם רכב על אופנוע ביום 3.5.14, בשעה 03:30 ברחוב אבן גבירול בתל אביב, מכיוון דרום לצפון והתקרב לבית מספר 50.

אותה שעה חנה במקום, בסמוך למדרכה הימנית, רכב פרטי מסוג סוזוקי.

נטען כי הנאשם נהג בקלות ראש, לא נתן תשומת לב לדרך, נסע במהירות מופרזת, בדרך עירונית (72.66 קמ"ש), איבד שליטה על רכבו בכך שסטה ימינה מכיוון נסיעתו ותוך כך פגע בסוזוקי החונה ונעצר מתחת לגלגליו. כתוצאה מהתאונה נחבל הנאשם חבלה של ממש, בדמות שבר ברגלו, שבר בידו, עבר ניתוח לקיבוע השבר ברגל, לאחר הניתוח הועבר לטיפול נמרץ ואושפז למשך 10 ימים. בנוסף, נוסעת שהיתה עמו, נחבלה חבלה של ממש, בדמות פצע בירך שנתפר וכלי הרכב ניזוקו.

3. הנאשם הודה בנהיגה במקום ובזמן ובחבלות שנגרמו בעטיה של התאונה, תוך שכפר באחריותו לתאונה. ההגנה טענה לסייג הכורח הקבוע בסעיף 34יב לחוק העונשין, שכן הוא נאלץ לפעול כפי עמוד 1

שפעל, משום שהנוסעת שישבה מאחוריו משכה אותו לאחור.

משכך נקבע התיק לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה

4. הבוחן המשטרי זיו טרבלוס, העיד כי התקבל דיווח על תאונה של אופנוע שאיבד שליטה ופגע ברכב חונה ברחוב אבן גבירול בתל אביב. תיעד את הזירה בוידאו (ת/9), בתמונות (ת/8, ת/10) וערך סקיצה ותרשים (ת/4). את האופנוע שחררו מתחת לרכב באמצעות ג'ק הידראולי (ת/2).

כלי הרכב לא הוזזו ממקום, האופנוע היה "נעוץ בעוצמה" מתחת לרכב החונה. נמצא בכביש סימן בלימה באורך של 53.3 מטרים שלאחריו ישנה חריצה באורך 6 מטרים שהוביל למקום עצירת האופנוע. דרך ממצאים אלה ביצע הבוחן חישוב של מהירות מנימאלית, שכן בהנחה שהרכב החונה לא היה במקום האופנוע היה ממשיך בהחלקה עד לעצירה. הבוחן הגיע בחישוביו למהירות מנימאלית משולבת (בלימה וחריצה) של 72.6 קמ"ש - ראו דוח בוחן, ת/3.

מסקנת הבוחן שהאופנוע איבד שליטה לאחר שבלם עם גלגל אחורי, שהוא נעול ואשר יצר את הסימן ולאחר מכן האופנוע התהפך על צדו השמאלי והחליק ובכך יצר את החריצה בכביש עד לפגיעה ברכב הסוזוקי החונה.

הבוחן הסביר כי סימן הבלימה מקורו מהגלגל האחורי של האופנוע, שכן הגלגל הקדמי לא היה משאיר סימן כה ארוך, כי אז האופנוע היה מתהפך קדימה - ע' 9, ש' 14-17.

הבוחן הבהיר, באשר להתאמה שבין סימן הבלימה לאופנוע כי רוחב הסימן היה 7 ס"מ ומדידת רוחב סולית הצמיג האחורי של האופנוע, העלה שרוחבה - 7 ס"מ - ע' 9, ש' 23-26.

בחקירתו הנגדית הסביר הבוחן כי המהירות המנימאלית מורכבת מסימני הבלימה והחריצה. שלל את טענת ההגנה כי האופנוע נסע במהירות של 23 קמ"ש (לפי סימני החריצה) - "...אם מסתכלים על התמונה הכוללת המהירות צריכה להיות הרבה יותר גבוהה מ- 23 קמ"ש כדי שאופנוע ינעץ בעוצמה מתחת לרכב ואנחנו נצטרך להרים את הרכב כדי לחלץ את האופנוע, המהירות הזאת לא הגיונית לתוצאות התאונה. ב- 23 קמ"ש אני מאמין שגם אם הוא היה בולם חירום הוא לא היה נופל" - ע' 10.

ההגנה הפנתה את הבוחן לתמונות 14-16 ללוח התצלומים - ת/8 וטענה כי קיימים שני סימני בלימה. הבוחן שלל טענה זו וקבע כי אין המדובר בסימן בלימה נוסף. מדובר במקום עם תאורה ויתכן ומדובר בצל של עמוד חשמל או חוטי חשמל. סימן הבלימה נמצא במרכז התמונה.

הסנגורית הטיחה בעד כי כאשר אופנוע משאיר סימני בלימה אז אין מגע בין הדופן לכביש, והעד השיב: "יכול להיות מצב שהוא בדיוק מתחיל את ההחלקה אז יהיה מגע גם של הדופן, אבל כשהוא שכוב לגמרי לא נתקלתי במצב שיש גם סימן בלימה וגם סימן חריצה" - ע' 10, ש' 31-32.

הבוחן עמד על כך שסימן הבלימה היה טרי ובשלב מסוים היה בהטיה ימינה לכיוון הנתיב הימני והמשכו חריצה

למקום מציאת האופנוע - ע' 11, ש' 14-15.

הבוחן לא הסכים באופן מלא לתיזת ההגנה לפיה 'אין מצב שיראו סימני בלימה של צמיג אופנוע וסימני חריצה על הכביש', והשיב: **"בשלב הראשוני של החריצה, זה בעצם התחלת ההחלקה שלו, יכול להיות שחלק מהצמיג נוגע עדיין בכביש, אבל לאחר שהוא נופל על הדופן לא יהיה" - ע' 11, ש' 8-9 וראו גם ע' 12, ש' 15-16.**

הבוחן חלק על טענת ההגנה כי בלימה של אופנוע בהטיה תגרום לנפילתו.

הבוחן ציין כי סימן הבלימה הינו מיושר ולאחר מכן ישנה סטיה ימינה לנתיב הימני.

הבוחן לא הסכים עם טענת ההגנה כי עסקינן בסימן דחיפה.

"סימן דחיפה אנחנו נראה את החריצים של הצמיג, כשיש סימן דחיפה זה מצב שהרכב מאבד שליטה לחלוטין, הרכב מקבל סבסוב והגלגל ממשיך להסתובב בלי להשפיע על התנועה של הרכב, ורואים את הסימנים של החריצים (העד מדגים סימני חיתוך באמצעות ידו) ואילו סימני בלימה, ניתן לראות אותו שני קווים, או סימן מלא ולא נראים התלמים" - ע' 12, ש' 1-4.

הסנגורית הטיחה בעד כי דופן שמאל של האופנוע הותיר את סימני החריצה ומכאן היינו מצפים לראות סימנים אלה משמאל לסימן הבלימה ואילו בתמונה 11 לת/8 החריצים נמצאים מצד ימין לסימן הבלימה, והעד השיב: **"זה לא מחייב מה שאת אומרת, האופנוע נזרק. אופנוע נזרק על הצד. אני מראה בתרשים סימן הבלימה סומן כ- ד' ו-ג' זה סימן חריצה, יש שני סימני חריצה, לקחתי בחישוב את הארוך. יש אחד שהוא המשכו של סימן הבלימה ויש אחד מימינו שהוא יותר קצר, ששניהם מובילים למקום מציאת האופנוע" - ע' 12, ש' 20-23.**

העד לא הסכים עם טענת הסנגורית וטען כי הסימן הראשון מצוי "טיפה שמאלה" לסימן הבלימה.

הסנגורית הטיחה בעד כי הנוסעת שישבה מאחור שינתה באופן פתאומי את תנועתה ומשכה במעיל של הרוכב והעד השיב: **"עובדתית האופנוע איבד שליטה, הנוסעת נפלה וגם הנהג. אני לא מתעסק ביכול להיות" - ע' 13, ש' 11.**

העד ציין כי לא בכל מצב מאבדים שליטה "הוא יכול לשנות את היציבות של האופנוע את מרכז הכובד". לגבי גרסת הנוסעת ציין הבוחן כי בערב התאונה הבוחן לקח ממנה עדות מפורטת בביה"ח ולא היה שום אזכור לדברים - לכך "שהיא לא ישבה טוב".

הבוחן הסכים כי לגבי גרסתה המאוחרת של העדה הדבר יכול לגרום לאיבוד שליטה -

ע' 13, ש' 25.

הסנגורית הטיחה כי מעבר לסיבה שציינה הנוסעת בגרסתה אין הסבר לאיבוד השליטה, והעד השיב: **"אני מטפל כמעט בכל יום בתאונות עם אופנועים אף פעם לא נתקלתי בתאונה שנוסע נפל ככה סתם.**

תמיד יש התערבות של גורם שלישי, לשאלתך מה יכול לגרום שהיא תיפול יכולה לגרום תאוצה מאוד חזקה שבעצם הנוסעת נשאר באוויר והמושב מחליק מתחתיה, לגבי נושא המהירות זה מופיע בדוח בוחן" - ע' 13, ש' 27-30.

הבוחן ציין בנוסף אפשרות של "הרמת גלגל".

הבוחן ציין כי לו הנאשם היה נוסע במהירות רגילה לא היתה סיבה שהוא יכנס בעוצמה לרכב החונה וירים את חלקו האחורי - הפנה לתמונות 13,15 **לת' 8.**

5. יעל פפרמן, עדת ראייה לתאונה, מספרת כי ישבה כנוסעת במונית, שנסעה אחרי אופנועו של הנאשם. "ראיתי את האופנוע סוטה חזק לצד שמאל וחוזר ימינה לתוך מכונית חונה. הנהג מונית שהייתי בה אמר שהיתה גם בחורה על האופנוע אבל אני לא זוכרת שראיתי אותה. אח"כ היתה בחורה שהיה לה קסדה ביד...התקשרתי לאמבולנס וגם התקשרתי למכבה אש כי הרחתי דלק" - ע' 14.

6. סנדרה דולו, הנוסעת שישבה מאחורי הנאשם ע"ג האופנוע, הוכרה כעדה עוינת לתביעה, בהתאם לסעיף 179 לחסד"פ.

העדה מסרה שתי הודעות במשטרה.

הראשונה **(ת' 11)** כשעה לאחר התאונה (במיון איכילוב, בשעה 04:40) סיפרה כי היתה נוסעת באופנוע. זוכרת שהתגלגלה מתחת לאופנוע, מעבר לכך אינה זוכרת. הנאשם בא לאוספה מרמת אביב בשעה 02:15. כשנשאלה מה גרם לתאונה, השיבה: **"היה עד במקום שאמר שזה החלקה"** - ש' 10.

הנאשם לא שתה אלכוהול ונסע במהירות רגילה.

אינה יודעת איך **"הגענו לזה בכלל"**.

שוחחה עם הנאשם לאחר התאונה ואמר לה שכואב לו. סובלת משפשושים.

ביום 11.5.14, מסרה בתחנת נתניה, הודעה על תאונת דרכים (ת' 12) ציינה: **"היינו באבן גבירול עשינו סיבוב לא ישבתי כל כך טוב על האופנוע ברגע שנסייתי להסתדר היה ירוק הרגשתי שאני באה ליפול נסייתי לאחוז בידיד שלי עפתי מהאופנוע במהירות נמוכה קבלתי שפשופים לאחר כמה מטרים הוא איבד שליטה האופנוע נכנס מתחת לרכב חונה והיד שלו השמאלית נכנסה מתחת לגלגל של הרכב. היינו צריכים לחלץ את היד והרגל לא יודעת איך נראה לי מהמנוע העצמות של הרגל קרסו לו ויש לו שבר ביד"**.

בבית המשפט ציינה העדה כי **"והחלקנו ברמזור, אני עפתי לפני כן על 50 קמ"ש ונסייתי לתפוס בכתף של ישראל ופשוט עפתי והוא איבד שליטה ומה שקרה קרה"**.

התובעת הטיחה בעדה כי אין במקום התאונה רמזור, והעדה השיבה: "אני עפתי לכביש על 50 קמ"ש איפה שהיה רמזור" - ע' 16, ש' 2.

בתיעוד הרפואי של העדה, מיום האירוע, ביה"ח איכילוב (ת/13) מצוין כי נמצאו שפשופים במותן ימין, פגיעה בירך ימין, חתך בעכוז ימין - נזקקה לתפרים.

בגליון הטיפול נרשם: "התקבלה לאחר תאונת דרכים של אופנוע בה היתה נוסעת מספר 2. עפה מהאופנוע לפני הנפילה".

העדה אישרה את הדברים - ע' 17, ש' 12.

מספרת כי שתתה אלכוהול.

נסעת עם הנאשם לפני האירוע יותר מפעם אחת, בתאונה החזיקה בידיות בצד.

טענה כי אבדה שיווי משקל, הרמזור היה אדום וכשהתחלף, לא שמה לב, "ועפתי. הרגשתי שחצי גוף שלי מחוץ לאופנוע וכשהתקדמתי כבר עפתי לכביש" - ע' 18, ש' 12-13.

טוענת כי לא ישבה כמו שצריך.

העדה חזרה כמו מנטרה על כך שהנאשם נסע 50 קמ"ש.

נשאלה מדוע הגיעה למשטרה ב- 11.5.14, וטענה כי התקשרו אליה.

שנשאלה אם חוקר גבה ממנה את ההודעה השיבה: "מה שכתוב זה מה שקרה. אין לי כוח להוסיף" - ע' 19, ש' 5.

התובעת הטיחה בעדה שתראה לה מי התקשר, והעדה עיינה במסמכים שהוציאה משקית ניילון והשיבה כי אין לה זימון אך התקשרו אליה.

כל מה שכתוב בת/12 הינו כתב ידה.

ביקרה את הנאשם באיכילוב בחודש הראשון ואחרי חודש נותק הקשר.

העדה השיבה בחיוב לשאלת הסנגורית אם היתה מעורבת בעוד תאונות עם אופנועים.

7. התיעוד הרפואי אודות הנאשם הוגש בהסכמה - ת/14.

פרשת ההגנה

8. בהודעתו במשטרה (ת/7) מיום 18.5.14, מספר הנאשם כי רכב על אופנועו והרכיב את סנדרה עמוד 5

ברחוב אבן גבירול, מדרום לצפון. נסע במהירות שלא עולה על 50 קמ"ש. נסע בנתיב האמצעי, תוך כדי נסיעה סנדרה ניתקה את ידיה ממיכל הדלק "ואז היא תופסת אותי במעיל ומנסה לחזור למצב ישיבה רגיל ולא מצליחה והיא נופלת אחורה, היא נפלה מהאופנוע במהלך הנסיעה, המשכתי לנסוע ממש למרחק קצר ובלמתי והאופנוע איבד שליטה וזגזג ימינה ושמאלה נסיתי להשתלט על האופנוע ולאחר מספר פעמים שהוא זגזג ימינה ושמאלה החלקתי לתוך רכב חונה" - ש' 28-33.

האופנוע היה תקין כידון ובלמים.

נשאל מדוע איבד שליטה ומשיב: "לא יודע כל האופנוע זז לי ואבדתי שליטה" - ש' 54.

מכחיש כי נסע מעל המהירות המותרת. בלם בבלם קדמי ואחורי, "כאשר האחורי יותר חזק". אינו יודע מדוע הנוסעת נפלה לאחור.

9. **הנאשם העיד להגנתו** טוען שכמה מטרים סמוך למקום התאונה היה רמזור, עצרו ברמזור אדום ולאחר מכן הרמזור התחלף והחל בנסיעה רגועה.

נסע במהירות של 50 קמ"ש "אפילו פחות" באופנוע אין ידידות, שכן זה אופנוע ספורט.

סנדרה תפסה במיכל הדלק, ובמהלך הנסיעה היא איבדה שליטה ומשכה אותו עם המעיל, ביקש ממנה לשבת "היא פשוט נעמדה על הרגליות ומשכה אותי וכתוצאה מכך נפלה מהאופנוע ונתנה לי מכה עם הרגל, לא לי לאופנוע. מה שקרה מהנקודה הזאת האופנוע המשיך בנסיעה כשבעצם הוא סוטה ימינה, שמאלה, כאלו זגזג וישר החליק לרכב החונה מצד ימין. בלמתי באמת בלימה משולבת, של בלם קדמי ואחורי בהדרגתיות ובבלם האחורי בלמתי בלימת חירום כשראיתי שאני מתקרב לכיוון הרכב. מה שקרה, משם נמחצה לי הרגל, האופנוע נכנס מתחת לרכב, מתחת לפגוש של הרכב..." - ע' 21.

הנאשם טען כי מקור הסימן על גבי הכביש הוא מחומר שמופרש ע"י הצמיג, לטובת אחיזה יותר טובה, מדובר בצמיג שמיוצר ע"י חב' מישלן.

בחקירתו הנגדית הסביר הנאשם כי מדובר באופנוע הונדה 600 סמ"ק. אופנוע כבד.

טען כי לפני שסנדרה עלתה לאופנוע נתן לה קסדה והסביר לה היכן להחזיק, וזו לא הפעם הראשונה בה הרכיב אותה. מאשר כי ישבה בצורת רכינה כלפיו.

טען כי היות ומדובר באופנוע ספורט אין ידידות לאחיזה אלא מגרעות במיכל הדלק.

התובעת הטיחה בנאשם כי בהודעתו ת/ 7 לא הזכיר לא עצירה מוחלטת ולא רמזור אדום.

התובעת הטיחה בנאשם את סרטון הוידאו (ת/9) בו נראה מרחק עד הפגיעה, והנאשם השיב כי אין לו שליטה על הסרט של הבוחן - "הוא צילם מה שהוא רצה" - ע' 23, ש' 12.

התובעת הטיחה בנאשם שגם עמידתה של הנוסעת על גבי הרגליות אינו מופיע בהודעתו, והנאשם ציין כי הוא חושב שאמר זאת לחוקר, אך אינו בטוח.

הנאשם טען כי הנוסעת נפלה וכתוצאה מכך האופנוע איבד שליטה. התובעת הטיחה בנאשם כי לא סיפר את הדברים בסדר הזה בהודעתו, שכן ציין שהיא נפלה, נסע מרחק קצר, בלם והאופנוע איבד שליטה וזגזג. הנאשם הכחיש כי נסע מעל ל- 50 קמ"ש.

טען כי יש לו נסיון ברכיבה של מעל 10 שנים.

מכחיש כי אמר לסנדרה ללכת לתחנה בנתניה. מכחיש כי יצר עימה קשר.

10. אינ' עוזי רז ערך חוות דעת מומחה (נ/1) והעיד מטעם הנאשם.

המומחה הסתמך בחוות דעתו על דוח הבוחן, התרשים התמונות שצילם הבוחן, ביקור בזירת התאונה, פרוטוקול בית המשפט וספרות מקצועית לעניין בלימת אופנועים -

ראו ע' 3 לחווה"ד.

יצא לשטח ביום 2.4.15.

בחוות דעתו סימן על גבי תמונות הבוחן. בשטח לא מצא כבלים תלויים באוויר במקום התאונה.

המומחה טען כי זה בלתי אפשרי שהאופנוע ישאיר סימני חריצה על הכביש במקביל לסימן שנטען לגביו כסימן בלימה של האופנוע. החריצים מקורם מדופן ימין של האופנוע ולא יכול להיות שבמקביל גם הדופן תחרוץ את הכביש וגם ימצאו סימני גלגל, שכן במצב בו האופנוע מצוי על הדופן הגלגל כבר אינו בא במגע עם הכביש.

הסימן שנראה הינו בקשת ולא יתכן שאופנוע יצור סימן בקשת מגלגל נעול.

ברגע שהגלגל ננעל הרכב נופל.

לפיכך המומחה טען כי סימן הבלימה בו הבחין הבוחן אין מקורו באופנוע.

חישוב של מהירות בקשת הינו שונה מחישוב של לקיחת כל אורך הקשת כבלימה.

המומחה טען כי לפי חישוביו האופנוע היה במהירות של בין 30-35 קמ"ש בזמן הנפילה.

הנוסעת אמרה שהיא נעה על האופנוע ושינתה את מרכז הכובד. כל שינוי במרכז הכובד בזמן נסיעה יכול להשפיע על שליטת הרכב באופנוע. ברגע שהיא מזיזה עצמה שמאלה או ימינה, היא משנה את מרכז הכובד.

בחקירתו הנגדית השיב המומחה כי לא בדק את אופנועו של הנאשם - ע' 28, ש' 22-23.

המומחה אישר לשאלת התובעת כי בשל מבנה גלגל האופנוע הדבר מאפשר לו לנסוע גם בהטיה.

המומחה ציין כי אינו חולק שהבוחן מצא סימנים כמתואר, אולם הוא חולק על מסקנת הבוחן שמדובר בסימן בלימה שמקורו מהאופנוע. מדובר בסימן בלימה בקשת ואין סימן בלימה בקשת של אופנוע.

המומחה לא יכול היה לקבוע את המיקום המדויק של נפילת הנוסעת.

התובעת הטיחה בעד כי הגדרה של קשת היא חצי מעגל, והבוחן לא ציין קשת. המומחה טען כי "קשת היא קטע עקום שניתן לשייכו למעגל" - ע' 31, ש' 17.

המומחה אישר שלא פגש בנאשם ולא קרא את הודעתו - ע' 31, ש' 24-27.

התובעת הטיחה בעד שהנאשם מספר כי הנוסעת נפלה לאחור, לא ימינה ולא שמאלה.

העד ציין כי: **"מה שהוא אמר לא חייב להיות נכון ואני לא חייב להתייחס לדברים שאינם נכונים"** - ע' 31, ש' 32.

התובעת הטיחה בעד - האם נכון הדבר שאם הנוסעת נפלה לאחור אין מאבדים שיווי משקל - והעד ציין כי "יכול להיות שלא מאבדים שיווי משקל, אבל במקרה זה אומרת הרוכבת שהיא יושבה לא טוב והיא נסתה לשפר את הישיבה שלה. שיפור הישיבה פירושו לזוז במושב האחורי... זה מה שלפי דעתי היה הגורם לאבדן השליטה" - ע' 32, ש' 2-5.

המומחה טען כי יש לפרש את דברי הנוסעת שנפלה הצדה, לימין או שמאל ולא אחורה -

ע' 32, ש' 14-16.

דין והכרעה

11. לאחר ששמעתי מלוא הראיות בתיק זה, האזנתי ברוב קשב לעדים, לנאשם ולעד המומחה מטעמו, עיינתי שוב בכל המוצגים, קראתי דפי פרוטוקול וצפיתי **מספר פעמים** בסרטון הוידאו מזירת התאונה - **ת/ 9** - נחה דעתי כי התביעה השכילה להוכיח את אשמתו של הנאשם ואחריותו לקרות התאונה, במידת הנטל המוטל על כתפיה.

12. בוחן התנועה, זיו טרבלוס, הותיר בי רושם חיובי ואני מקבל את גרסתו במלואה.

התרשמתי מבוחן מקצועי, המטפל כמעט בכל יום בתאונות אופנוע (ראו ע' 13). הבוחן ערך דוח בוחן מפורט, תיעד את הזירה בתרשים, בתמונות וערך צילום וידאו של הזירה, כאשר המדובר במצב בו כלי הרכב לא הוזזו ממקומם.

תיעד את הנזקים והסימנים שמצא, לרבות סימן הבלימה הארוך וסימני החריצה, שמקורם מאופנועו של הנאשם, כמסקנתו, לרבות מציאת האופנוע במצב שהוא **"נעוץ בעוצמה"** מתחת לחלקו האחורי של הרכב

החונה, כך שרק באמצעות ג'ק הידראולי, הצליחו השוטרים לחלצו מתחת לרכב (ת/2). הבוחן השווה בין רוחב סימן הבלימה לסולית הצמיג האחורי של האופנוע ומצא התאמה של 7 ס"מ (ראו סקיצה ת/4). **חיזוק ראיתי** להיות הסימן האמור סימן בלימה מאופנועו של הנאשם הינו בעובדה שהנאשם מודה כי נסע בנתיב האמצעי בכביש, ואכן סימן זה נראה החל מנתיב זה ובהטיה ימינה לכיוון מקום מציאת האופנוע נעוץ בסוזוקי החונה.

צילום הוידאו שערך הבוחן (ת/9) הינו ראיה מהותית בתיק זה.

בהתאם לתיעוד זה, שנערך בסמוך לקרות התאונה, שכלי הרכב עדיין במקומם, זה נעוץ בזה, מתעד הבוחן את רחוב אבן גבירול בתל אביב, מדרום לצפון - 3 נתיבים, המצלמה מתקדמת עם כיוון נסיעת האופנוע, התרשמתי שמדובר בכברת דרך. החל מהנתיב האמצעי נראה בשלב מסוים סימן בצורה ישרה ולאחר מכן בנטיה ימינה ומוביל למקום מציאת האופנוע ושריטות על גבי הכביש שמובילות גם הן לכיוון האופנוע. זה האחרון מצוי על צדו השמאלי נעוץ בתוך חלקו האחורי של רכב מסוג סוזוקי בלנו חונה. אופנוע צהוב כחול. נערך גם צילום לכיוון דרום וניכר הסימן למרחק. ניכר שהסוזוקי בחלקו האחורי הורם כתוצאה מכניסת האופנוע בו.

הסימן אותו הסיק הבוחן כסימן הבלימה של האופנוע נראה להתרשמותי טרי.

עסקינן בדרך מוארת עם עמודי תאורה סמוכים.

נראה כי הסימן הנוסף מקורו באספלט.

בנוסף נראים אותן שריטות בכביש בסמוך לפגיעה ולהתרשמותי בגמר הסימן אותו ייחס הבוחן כסימן בלימה של האופנוע.

לא מצאתי לפקפק בגרסת הבוחן ובממצאיו ואני מקבלם במלואם, לרבות המהירות (המנימאלית) המיוחסת לנאשם, בהתאם לחישוב שנערך ולרבות הסברי הבוחן באשר לסימן הנוסף והחריצים.

13. אם כל חטאת בתיק זה הינה המהירות הגבוהה בה רכב הנאשם על אופנועו, אופנוע כבד 600 סמ"ק, עובר לתאונה.

עסקינן ברחוב מרכזי במרכז תל אביב - אבן גבירול, דרך עירונית, בה המהירות המותרת הינה 50 קמ"ש, הנאשם רכב על אופנועו במהירות, שאינה פחותה (מהירות מנימאלית)

מ- 72.6 קמ"ש - ודי לחכימא ברמיזא.

חובתו של רוכב אופנוע להבטיח את בטחון הנוסע שעמו, ובתוך כך לשמור על יציבות האופנוע, לדאוג שהנוסע שעמו יישב יציב, מקובע לאופנוע ולא יפול או יחליק ממנו במהלך הנסיעה.

למהירות האופנוע תרומה משמעותית להבטחת יציבות האופנוע, הרוכב והנוסע שעמו - הנאשם חטא - ראש וראשון בכך שנסע במהירות מופרזת בדרך עירונית.

14. המדובר בתאונה מדברת - ראו התמונות ת/8 ובעיקר הסרטון מהזירה (ת/9), עת הנאשם סטה ימינה מנתיבו (מהנתיב האמצעי), במהירות מופרזת, דבר שהוביל לאובדן השליטה באופנוע והחלקה לעבר חלקו האחורי של הרכב החונה **בעוצמה**.

המהירות הגבוהה נלמדת הן מהממצאים, הנזקים ואופן מציאת האופנוע נעוץ בתוך חלקו האחורי של הרכב החונה, תוך שגרם להרמת הרכב החונה והן מכוח ניתוח סימני הבלימה והחריצה המעידים על מהירות מופרזת, מעבר למהירות המותרת, כאשר הבוחן יכול להצביע אך על מהירות מנימאלית, ללמדך, שאם לא היה במקום רכב חונה יכול היה האופנוע להמשיך ולהחליק - ראו הדברים בסעיף 10 סייפה לדוח הבוחן (ת/3).

15. הנני דוחה את מסקנותיו של מומחה ההגנה.

מומחה זה יצא לשטח כשנה לאחר קרות התאונה. כך שלביקור במקום בעיתוי שכזה אין כל ערך.

המומחה לא יצא לשטח עם הנאשם, לא פגש בנאשם ולא קרא את הודעתו. המומחה כלל לא מתייחס לטענת הנאשם כי הסימן שבכביש מקורו מחומר שמפריש צמיג האופנוע, וכלל לא בדק את האופנוע **(לעניין סוגיית יציאת מומחה לשטח עם נהג - ראו ת"ד 4500-08-13 מדינת ישראל נ' עמרני, מיום 2.9.14, פסקה 22)**.

עת הטיחה התובעת במומחה את גרסת הנאשם כי הנוסעת שעמו נפלה לאחור, בעוד הוא סבור כי נפלה הצדה, לימין או לשמאל, משיב המומחה: **"מה שהוא אמר לא חייב להיות נכון ואני לא חייב להתייחס לדברים שאינם נכונים"** - ע' 31, ש' 32.

האם מומחה הגנה אינו צריך להתייחס לגרסת נאשם?

הנני חולק על טענת המומחה כי הסימן אותו מייחס הבוחן כסימן בלימה של האופנוע מופיע בצורת קשת. הבוחן לא אמר זאת והתיעוד בוידאו אינו מלמד כי עסקין בסימן בצורת קשת, אלא בסימן ישר שמקבל הטייה ימינה.

בנוסף, אין אזכור בחוות הדעת לסרטון שצולם בזירה מצד הבוחן (ת/9), דבר שהיה שופך אור על הניתוח הנקודתי שערך המומחה אך באשר לתמונה 11 - משמע מומחה ההגנה לא צפה בסרטון זה, עובר למתן חוות הדעת.

עסקין כפי שקבעתי בראיה מהותית בתיק זה.

משכך עניין לנו בפגם מהותי היורד לשורש חוות הדעת ותקפות מסקנותיה.

בנוסף המומחה ציין בבית המשפט כי דופן ימין של האופנוע היא אשר הותירה את הסימנים בכביש, בעוד המדובר בדופן שמאל (ראו ע' 27, ש' 9-10).

16. גרסת הנאשם מתפתחת.

בעוד בהודעתו, בסמוך לתאונה טוען הנאשם כי הנוסעת תפסה אותו במעיל ונסתה לחזור למצב ישיבה רגיל ואז נפלה לאחור, הוא המשיך בנסיעה למרחק קצר, בלם והאופנוע איבד שליטה וזגזג ימינה ושמאלה עד שהחליק לתוך הרכב החונה.

בבית המשפט העלה הנאשם גרסה כבושה לפיה ביקש מהנוסעת לשבת והיא פשוט נעמדה על הרגליות ומשכה אותו וכתוצאה מכך נפלה מהאופנוע ואף נתנה לאופנוע מכה עם הרגל ואז האופנוע סטה ימינה ושמאלה והחליק לעבר הרכב החונה.

כשנשאל הנאשם בהודעתו המשטרית מה גרם לו לאבד שליטה השיב כי אינו יודע, שכן האופנוע זז. בבית המשפט קשר הנאשם את התנהלות הנוסעת לאובדן השליטה.

מדוע גרסה כה מהותית לפיה הנוסעת עמדה על הרגליות והוא ביקשה לשבת ואז משכה אותו ואף נתנה מכה עם רגלה לאופנוע - מדוע גרסה כה מהותית לא סיפר הנאשם בחקירתו המשטרית?

למותר לציין כי הנוסעת, הגב' סנדרה, בשום שלב לא ציינה כי עמדה על גבי הרגליות, במהלך הנסיעה.

17. גרסתה של הגב' סנדרה דולו תמוהה בעיני.

כשעה לאחר התאונה מספרת היא שהתגלגלה מתחת לאופנוע, מעבר לכך אינה זוכרת. כשנשאלה מה גרם לתאונה מספרת: "היה עד במקום שאמר שזה החלקה" - ת/11, ש' 10.

כ- 8 ימים לאחר התאונה מגיעה המה לתחנת נתניה (כאשר התאונה ארעה כאמור בתל אביב) ממלאת בכתב ידה הודעה על תאונת דרכים (ת/12) ומספרת כי לא ישה "כל כך טוב על האופנוע", הרגישה שהיא עומדת ליפול ניסתי לאחוז בנאשם ו"עפה מהאופנוע" במהירות נמוכה ולאחר כמה מטרים הנאשם איבד שליטה על האופנוע.

אין שום אזכור למשיכת מעיל - כגרסת הנאשם - אלא אך **בנסיון** לאחוז בנאשם ונפילה.

בעדותה בבית המשפט, גרסתה מתפתחת, היא מקבעת את מהירות האופנוע על 50 קמ"ש, וחוזרת על כך כמנטרה.

מספרת לראשונה שהיתה שיכורה, נסיתה לתפוס בכתף של הנאשם "ופשוט עפתי והוא איבד שליטה ומה שקרה קרה".

לא בכדי ביקשה התביעה להכריז על עדה זו כעדה עוינת.

להתרשמותי גרסתה הראשונית, מיום התאונה (ת/11) הינה הגרסה המשקפת יותר מכל את מה שאירע ביום האירוע.

גרסה ראשונית ואוטנטית זו של העדה איננה מדברת על אובדן שליטה כתוצאה מנפילת הנוסעת או מהתנהלותה עלי מושב האופנוע.

העדה מספרת כי "התגלגלה מתחת לאופנוע" - ת/11.

בתיעוד הרפואי מביה"ח ביום התאונה (ת/13) מצוין כי "עפה מהאופנוע לפני הנפילה".

בנסיבות אלה גם אם אניח לטובת הנאשם כי הנוסעת ישבה בצורה לא טובה על המושב, עדיין אין הדבר פוטר אותו מחובתו להבטיח את בטחונו של זו, לרבות אי תחילת נסיעה מבלי שהנוסעת יושבת בבטחה ובעיקר חובתו לנסוע במהירות כחוק.

הדברים תקפים במיוחד שהנאשם מודע למגבלות האופנוע, אופנוע כבד, ספורט, שאין לנוסעת ידיות להאחז בהן, אלא אך במגרעות מיכל הדלק.

כפי שקבעתי המהירות הינה אם כל חטאת בתיק זה.

אלמלא נסע הנאשם במהירות מופרזת יכול היה לעצור את אופנוע בבטחה ולהבטיח את בטחון הנוסעת. לא מצאתי תימוכין לגרסת 'משיכת המעיל'.

18. ההגנה העלתה בכפירתה טענה בדבר התקיימותו של סייג הכורח המנוי בסעיף 34 יב לחוק העונשין. לא מצאתי בראיות ששמעתי בתיק זה כל תחולה לסייג האמור.

יש לזכור כי העובדה שהנאשם סטה מנתיבו, נסע במהירות מופרזת, מעל למותר בטבורה של עיר, ובתוך כך החליק עם אופנועו ואיבד שליטה עד שפגע ברכב עומד, שחנה כחוק לצד המדרכה הימנית - כל עלה מעבירים את הנטל לכתפי הנאשם להוכיח שעשה ככל שניתן כדי להמנע מביצוע העבירות.

הדבר דומה לחזקה החלה בסוגיית 'כלל הדרך' - ראו והשוו: רע"פ 1713/93 בוקובזה נ' מדינת ישראל, מיום 7.6.93; ע"פ (ירושלים) 6260/02 ציון נ' מדינת ישראל, מיום 31.7.02; ע"פ (ת"א) 70237/07 אדרי אביב נ' מדינת ישראל, מיום 14.4.08; עפ"ת (חי) 22197-05-11 דכוור נ' מדינת ישראל, מיום 18.8.11.

הנאשם לא עמד בנטל זה.

לא הרשמתי כי הנוסעת והתנהלותה מהווים 'גורם זר מתערב' המתנתק את אחריותו של הנאשם לקרות התאונה ותוצאותיה.

קיים גם קשר סיבתי עובדתי-משפטי בין דרך נהיגתו של הנאשם, סטיה מנתיבו, במהירות מופרזת, תוך אי הבטחת בטחון הנוסעת שעמו דבר שהוביל לאבדן שליטה באופנוע ולהחלקתו לתוך רכב הסוזוקי החונה - לבין קרות התאונה, החבלות והנזק.

גם אם אניח לטובת הנאשם כי הנוסעת שעמו לא ישבה הייטב על המושב "ועפה לאחור", תוך שאני מסתייג מגרסת 'משיכת המעיל', עדיין אין במעשיה כדי לנתק את הקשר הסיבתי האמור, ואין בכך 'גורם זר מתערב'.

19. מכלל הטעמים דלעיל מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' סיוון תשע"ה, 27 מאי 2015, במעמד הצדדים.